

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 27. stycznia 1900.

Treść: (M 13—16.) 13. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości zamieszczenie zawodowej wyższej Szkoły elektrotechniki, istniejącej w c. k. Muzeum przemysłem technologicznem w Wiedniu, w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazjami wyższymi i szkołami realnymi wyższymi pod względem służby ochotniczej jednorocznej. — 14. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia dla dziekanatów stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjawach przychodu lokalnego pasterzy duchownych, do uzyskania uzupełnienia kongrui uprawnionych, jakie stosownie do ustawy z dnia 19. września 1898, mają być podawane, będzie za pozycję wydatkową uznawana. — 15. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Mostu na Leutensdorf Górny do Johnsdorfu, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności. — 16. Obwieszczenie, którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 a względnie do Dodatku VI. do tegoż Porządku.

13.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 23. listopada 1900,

k którem podaje się do wiadomości zamieszczenie zawodowej wyższej Szkoły elektrotechniki, istniejącej w c. k. Muzeum przemysłem technologicznem w Wiedniu, w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazjami wyższymi i szkołami realnymi wyższymi pod względem służby ochotniczej jednorocznej.

Na zasadzie §. 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami, uznaje się Szkołę zawodową wyższą elektrotechniki, istniejącą w c. k. Muzeum przemysłem technologicznem w Wiedniu za równą gimnazjom wyższym i szkołom realnym wyższym pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby ochotniczej jednorocznej.

Postanowieniem tem uzupełnia się załączkę II a do §. 64 I. części Przepisów o służbie wojskowej, rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45, ogłoszonej.

Welsersheimb r. w.

14.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty i Ministerstwa skarbu z dnia 5. stycznia 1900,

tyczące się ustanowienia dla dziekanatów stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjawach przychodu lokalnego pasterzy duchownych, do uzyskania uzupełnienia kongrui uprawnionych, jakie stosownie do ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, mają być podawane, będzie za pozycję wydatkową uznawana.

Dodatkowo do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 107, kwotę wydatków dziekańskich, które w wyjawach przychodu, stosownie do ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176 podawanych, mają być za pozycję wydatkową uznawane, ustanawia się dla dziekanatów stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia w kwocie trzysta (300) koron, bez ujemy prawa zbadania, czy w myśl rzeczonej ustawy proboszczowi przeznaczonemu do sprawowania czynności dziekana należy się w ogóle uzupełnienie kongrui z funduszu religijnego a względnie z dotacyi rządowej.

Jorkasch r. w.

Bernd r. w.

15.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. stycznia 1900,**

o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową od Mostu na Leutensdorf Górny do Johnsdorfu, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, o kolejach niższego rzędu, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny nadało gminie miasta Mostu o to proszącej, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei wązko-torowej od Mostu na Kopice, Rosenthal, Leutensdorf Górny i Dolny, Bettelgrün i Hammer do Johnsdorfu, na której ruch utrzymywany być ma zapomocą elektryczności, pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami.

§. 1.

Koncesyonaryuszce zapewniają się co do koncesyonowanej małej kolei dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Co do stępla od biletów osobowych stosowane być mają postanowienia artykułu XX, ustęp drugi ustawy powyższej.

§. 2

Koncesyonaryuszka obowiązana jest rozpocząć budowę małej kolei na wstępie oznaczonej niezwłocznie, skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryuszka na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesyonaryuszka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania dróg.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana ponieść kosztą urządzeń potrzebnych z powodu wybudowania i ruchu linii kolejowej na wstępie oznaczonej do zabezpieczenia swobodnego funkcyonowania przewodów telegraficznych i telefonicznych państwa istniejących już w chwili nadania koncesyi na tę linię, mianowicie zaś kosztą przełożenia owych przewodów, gdyby było potrzebne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jako też do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle Władz powołanych.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszce prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszki.

Wypuszczenie w obieg obligacyi pierwszeństwa jest wzbronione.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszce prawo wypuszczenia w obieg akcyi pierwszeństwa, które pod względem oprocentowania i umorzenia będą miały pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, a to w sumie, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędnych, zanim akcyje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki, jakoteż formularze akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dozwalać podoficerom i ordynansom na razie służbę pełniącym bezpłatnego przejazdu koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwemi Władzami wojskowemi.

Koncesyonaryuszka zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów woj-ska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś części kolei koncesyonowanych, koncesyonaryuszka ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom Władz, bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 9.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i służby, jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się wywiodą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z pakunkiem podróznym bezpłatnie.

§. 10.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego może koncesyonaryuszka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolejowego a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służby zakładu kolejowego.

§. 11.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć pieczęć o urządzenie na rzecz swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin zaopatrzenia dla inwalidów i starców i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesy-onowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom następcząca a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszkę wkładająca jak kasa rzeczowego związku.

§. 12.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dostarczać wcześniej Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 13.

Koncesję nadaje się z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat (60) sześćdziesiąt, licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem przerzeczonego czasu uznać koncesję za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie stosuje się do kolei koncesyonowanych.

§. 15.

Koncesyonaryuszka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na małej kolei koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

16.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 16. stycznia 1900,

którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171 a względnie do Dodatku VI. do tegoż Porządku (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1879, Dz. u. p. Nr. 106).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podaje się do wiadomości publicznej następujący Dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171 a względnie do VI. Dodatku do tego Porządku (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1879, Dz. u. p. Nr. 106), wydany przez c. k. Komisję główną miar i wag.

Postanowienia niniejszego Dodatku wchodzą w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Stibral r. w.

Dodatek trzydziesty dziewiąty do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

Do §. 28.

W przedmiocie ciężarka ruchomego u przemieszanych.

W uzupełnieniu §. 28 Porządku sprawdzania miar i wag a względnie Dodatku VI. do tego Porządku (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1879, Dz. u. p. Nr. 106), postanawia się, że dla przemieszanych z jednym punktem zawieszenia i jednym punktem obciążenia, lub z jednym punktem zawieszenia i dwoma punktami obciążenia, dozwolone są także takie ciężarki ruchome, w kształcie krótkiego cylindra lub elipsoidu zrobione, które podziałkę opasują i zarazem opatrzone są wskazówką do odczytywania, która taką być powinna, żeby ją można odczytać.

Jeżeli waga ta ma podziałkę po obu stronach drążka wagowego, wskazówka do odczytania powinna się znajdować po obu stronach.

Punkt ciężkości ciężarka ruchomego powinien poruszać się w linii prostej, leżącej na płaszczyźnie, która przechodzi przez ostrze obrotowe drążka wagi i przez ostrze końcowe, a względnie, jeżeli waga ma dwa punkta obciążenia, przez ostrza końcowe.

Ciężarek ruchomy nie może w żadnym razie unosić mniejszego ciężarka ruchomego (podziałki przesuwalnej).

Wiedeń, dnia 21 grudnia 1899.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.